

Gjenstande indenfor Toldterritoret. En Fabrikation, der er beregnet paa Indlandet, er altsaa fuldstændig umulig i en Frihavn, den maa udelukkende være beregnet paa Ud-førsel. Men her tror jeg nok, at begejstrede Frihavnsmænd føres for vidt. De glemme nemlig aldeles, at der er andre Lande end Danmark, og at man ikke i Udlandet ser med fuldt saa glade Dine, som de, paa, at skulle blive oversvømmet med Industri-produkter fra Danmark, hvis det da bliver muligt, rationelt at fremstille saadanne, hvad jeg for Resten ikke tror. Thi da vi hverken have saa billig Arbeidskraft, saa billige Raaprodukter eller saa billig Bevægkraft, som de have i andre Lande, er det neppe muligt, at skabe en Industri, der kan konkurrere med Udlandets. Den Industri, vi have, bestaar jo for en stor Del ved Beskyttelsen, dels ved Beskyttelse gennem de lokale Forhold, dels ved ligefrem Toldbeskyttelse, men at en Industri, der skal for-syne Udlandet, og som ved sin Indførsel i Udlandet mødes af Udlandets beskyttende Toldstranker, skulde kunne trives, er ikke godt at forstaa. Jeg kan selvfølgelig ikke benegte, at der muligens kan opstaa en mindre Industri, der med Held kan arbejde indenfor Frihavnsterritoriet, man kan jo intet forudsæ i saa Henseende, men jeg har ikke hørt Noget derom. Ganste vist kan det siges, at der er blevet nævnt en hel Række Industriegrene, der skulde kunne trives der, men Alt hvad jeg i denne Retning har undersøgt, har givet mig til Resultat, at de ikke rationelt kunne bestaa i en Frihavn ved Kjøbenhavn. Man ser ganste anderledes paa det i Udlandet. Man skulde tro, at man i Hamborg var forfænt over, at selve Staden Hamborg og dens Territorium var kommet under Toldomraadet, men det er saa langt fra at være Tilfældet, at da der i Hjø- blev aabnet en Industriudstilling i Ham-borg, udtalte Præsidenten for denne Ud-stilling nogle Ord, som vel ere værd at lægge Mærke til. I Hamborg fandtes der, sagde han, en dygtig Haandværkerstand og Industri, som godt kunde maale sig med hvilkensomhelst; men paa Grund af Told-stranken omkring Byen havde den hidtil væ-ret udelukket fra Konkurrencen med Omver-den og havde derved lidt ubodelig Stade. Nu var Stranken faldet, og man vilde vise, at den hamburgske Haandværkerstand og In-dustri var istand til at byde enhver Konkur-rence Spidsen. Ligeledes fremhævede han, at han nu nok turde sige, at Hamborgs Storhandel, Hamborgs kjæreste Barn ikke havde tabt ved, at Toldstranken om Byen var falden, men snarere havde vundet derved.

Dette opfattes paa samme Maade af Alle i Hamborg. Hvorledes man ser paa disse For-hold i Sverige, med hvor venlige Dine man ser paa, at vi her forberede os paa at over-vælde Sverige med Indførselen af Produkter herfra, kan jeg anføre et lille Exempel paa ved at oplæse nogle Ytringer, som findes i et Blad for i Jorgaars, altsaa af ganste ny Datum, og som skriver sig fra en svensk Rigs-dagsmand. Den svenske Rigsdagsmand vi-ser først, hvorledes Kjøbenhavn er i Færd med at sugge al Bestsverigs Handel og Trafik til sig. Han gjør opmærksom paa den Strøm-ning mod Syd, der ved den svenske Bestkyst-bane er indledet og vil øges og styrkes gjen-nem den danske Kystbane. Han advarer Sve-rig imod den projekterede Helsingør-Damp-færge og den foreslaaede Kjøbenhavnske Fri-havn. Naar den svenske Rigsdagsmand ad-varer mod Frihavnen, skulde man troe at se et Bevis deri for, at Sverige anser Frihav-nen for at være af stor Nytte for Danmark med Hensyn til Handelen paa Sverige, men man maa jo huske paa, at man kan ikke gaa ud fra, at den svenske Rigsdagsmand kjender til Kreditoplagsinstitutionen, thi ellers vilde han ikke frygte saa meget for Frihavnsanlægget, som han synes at gjøre. "Thi", siger han, "naar Kjøbenhavn faar Frihavnsrettigheder vil den blive en Staffer for hele Scandina-vien. Under det himmelsalvne Dannebrog vil Kjøbenhavn sende os alle Landes Pro-dukter, og i det sydlige og mellemste Sverige ville vi aldrig mere faae et svensk Flag at se, undtagen paa vore Fiskerbaser og vore Værtshuse." Jeg anfører dette blot som et Exempel paa den Mand, som gaaer igennem den svenske Befolkning lige overfor Udgiften til at blive lykkeligjort med Indførsel her-fra. Den er ikke opløstende for os her. Man maa huske paa, at selv om der virkelig i dette Dieblisk kunde findes en Industri, som kunde trives ved Export til Sverige, kan man, om jeg saa maa sige, tage Gift paa, hvis den udvikler sig til nogen Betydning, at man da øieblikkelig i Sverige gaar til den svenske Rigsdag og forlanger en saadan Beskyttel-seskold, at Exporten herfra til Sverige bliver umulig. Saaledes er Stemningen i Dieblisset.

Jeg ser egentlig ikke ret, hvorfor den høitærende Indenrigsminister er gaaet til Rigs-dagen, for at faae Tilladelse til at anlægge en Frihavn, thi ifølge den bestaaende Lov om Anlægget af Frilagre og Fridokker af 4de December 1863 er det ganste overflødig. Denne Lov giver fuldstændig Hjemmel for at anlægge en Fridok ved Kjøbenhavn, (In-denrigsministeren [Zingerstev]; Ingen Industrihavn!) Naar, det er altsaa kun for Industrihavnens Vedkommende, der skal gjøres